

عنوان مقاله:

ویژگی های تربیت اجتماعی کودک از منظر پست مدرنیسم

محل انتشار:

هفتمین همایش بین المللی روانشناسی، علوم تربیتی و حقوق کودک در جهان اسلام (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

مریم بناهان قمی - استادیار گروه مدیریت و برنامه ریزی آموزشی دانشگاه الزهرا (س)

فهیمه کریمی طاهری - دانشجوی کارشناسی ارشد تاریخ و فلسفه آموزش و پرورش دانشگاه الزهرا (س)

مرضیه چنگانی خوراسگانی - دانشجوی کارشناسی ارشد تاریخ و فلسفه آموزش و پرورش دانشگاه الزهرا (س)

خلاصه مقاله:

دوران کودکی دورانی حساس در شکل گیری تربیت و دوره ی تمهید برای ورود به اجتماع به عنوان شهروندان آینده محسوب می شود، لذا تربیت اجتماعی کودک از جمله ساحت های خاص تربیتی است که به نظر می رسد لازم است بیشتر مورد توجه قرار گیرد. از آنجا که هر شرایط کنونی با پیشرفت فناوری های نوین ارتباطی، بسط اندیشه های گوناگون در سراسر جهان با سرعت و سهولت بسیاری صورت می گیرد، و به گونه ای این بی مرزی فرهنگی، ناظر بر رویکردهای پست مدرنیستی است، لذا تمرکز پژوهش حاضر بر تصریح نگاه پستمدرنیستی در این زمینه است. به این منظور به تحلیل مفهوم تربیت اجتماعی کودک و ویژگی های آن برای دوره کودکی از منظر پستمدرنیسم پرداخته ایم. این پژوهش از منظر هدف جزو پژوهش های بنیادی است و با روش تبیینی- تحلیلی انجام شده است. یافته های پژوهش حاکی از آن است که پست مدرنیسم برنامه ی واحد و یکپارچه برای تربیت ندارد و تربیت اجتماعی در روابط بین افراد و از طریق گفتمان حاصل می شود. زیرا این مکتب به زبان، تعامل، بازی های زبانی و فرهنگ اهمیت می دهد هم چنین با توجه به دیدگاه کثرتگرایانهی آن، نمی توان هویت واحد و یکپارچه برای انسان تصور کرد، اعتقاد به هویت های پاره پاره و چندگانه امکان ارائه برنامه ای واحد برای تربیت اجتماعی کودکان به عنوان شهروندان آینده اجتماع، را نفی می نماید.

کلمات کلیدی:

تربیت اجتماعی، کودک، پست مدرنیسم

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1674256>

